

عنوان مقاله:

نگاهی تازه به فرایند کشش جبرانی در زبان فارسی

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان شناسی و گویش های خراسان، دوره 12، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

فرشته مهدوی - دانشجوی دکتری زبان شناسی همگانی دانشگاه اصفهان

بتول علی نژاد - دانشیار گروه زبان شناسی همگانی دانشگاه اصفهان

عادل رفیعی - استادیار گروه زبان شناسی همگانی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

مقاله ی حاضر، تحقیقی در باب فرایند کشش جبرانی در زبان فارسی است. روش این پژوهش به صورت توصیفی- تحلیلی است. از آنجا که نظریه ی بهینگی موازی قادر به بررسی لایه های میانی در فرایندهای صرفی- واجی نمی باشد، در این تحقیق برای نخستین بار به تحلیل فرایند کشش جبرانی در زبان فارسی در چارچوب نظریه ی بهینگی لایه ای پرداخته شد. نظریه ی بهینگی لایه ای، انگاره ای جدید از بهینگی موازی است و شامل چندین نگاهت می باشد که به طور متوالی از درونداد به برونداد مرتب شده اند. نظریه ی بهینگی لایه ای، دارای لایه های میانی است و ترتیب انجام فرایندهای صرفی- واجی مشهود است. در این پژوهش براساس نظریه ی بهینگی لایه ای، رخداد فرایند کشش جبرانی بررسی شده است. نتایج تحقیق نشان داد که به ترتیب، فرایند جذب، حذف همخوان چاکنایی و فرایند کشش جبرانی به خوبی در سطوح مختلف نظریه ی بهینگی لایه ای قابل بازنمایی است؛ لذا بهینگی لایه ای تحلیل شفاف تری از رخداد فرایند کشش جبرانی ارائه می دهد، اگرچه این نوع تحلیل ممکن است اقتصادی نباشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1222281>

